

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਨ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਜਗਤਜੀਤ ਡਿਸਟਿਲਿੰਗ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, — ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2121.

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1)-ਸ. 80(2)-ਕੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ- 1934 ਰਾਸ਼ਟਰੀ-ਸ. 59—ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਰੂਲਜ਼ (1932) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ—ਨਿਯਮ 936—ਕੀ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਤੰਬਰ, 11 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ - ਐੱਸ. 36 ਅਤੇ 80(2)-ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 80(2) ਯੋਗ ਹੈ / ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਕਿ ਇਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਣ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਕਿ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ 'ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਐਕਟ V/ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਸੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, ਆਦਿ। ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀਨਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਵਿਵੇਕ ' ਵੀ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਰੂਲਜ਼, 1932 ਦੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਤਿ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ¹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਅਧੀਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(d) (1) ਅਤੇ (11) ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ - ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੁਝ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਨਿਯਮ 9.36 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ

ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ **^< ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ^ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ * ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਗਈ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ *pondenfs.*

ਬੀ ਆਰ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਤੁਲੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਸਕੇ ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਨ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਜਗਤਜੀਤ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਰੁ. ਦੇ ਨਾਲ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 25,000

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। 1932 (ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

- (1)) ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲ ਲੋਰੀ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9.37-ਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਹੈ;
- (2) ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।
- (3) ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ, ਬੋਤਲਬੰਦ ਦੇਸੀ ਸਪਿਰਟ ਅਤੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨਾਲ ਪਾਈਲ ਪਰੂਫ ਸੀਲਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਹ - ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9.110 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।
- (4) ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 2161-XS II, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ, 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 13 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ, ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, - ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਮੈਨੂਅਲ, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 9.36, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 (ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ 25.000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 25,000, ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਖੀਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 13 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਰੁ. 25.000 ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੈੱਕ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 16 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25,000 ਜੋ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੋ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਦੇਸੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਟਾਕ, ਬੋਤਲਬੰਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸਟਾਕ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਔਸਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ, ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਮੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸਟਾਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ

ਇਹ ਨਿਯਮ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਜਗਤਜੀਤ ਡਿਸਟਿਲ-ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਬਣਾਵੇਗਾ ਦੇਰੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ-
'ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦਾ ਸਬੰਧ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਾ ਕਲਾਜ਼ (ਡੀ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (11) ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ 9.36 ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ-

“(1) ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ, ਸਟਿਲਸ ਜਾਂ ਬਰੂਅਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ:

(11) ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬਰੂਅਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ।

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਚੈਪਟਰ IX ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 68 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਦਿ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਗਤਜੀਤ ਡਿਸਟਿਲ- ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 71 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੰਡਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 62, ਧਾਰਾ 65 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(ਏ), (ਬੀ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਰ “ਏ”)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 36 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 80 ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹੋਵੇ।

- ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੀਆਰ ਫੈਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(ਡੀ)(1) ਅਤੇ (11) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜੇ. ਵਿਵਸਥਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਸਾਢੇ ਅਤੇ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਆਤਮਾ, ਬੋਤਲਬੰਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਦਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 9.36 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਸਪੈਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਧਾਰਾ 36(ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ

ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9.36 ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸਫਲਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ, - ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਮੇਸਰਸ ਸੈਨਿਕ ਮੋਟਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1959, ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ Rules ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 8-ਏ ਨੇ ਬਣਾਏ। ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ ਅਵੈਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਨਾਵਰ ਨੂੰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਜਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ३। ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਨਾ 1485 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਹੁਣ, ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 8-ਏ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 8-ਏ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰੀਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

(1) A.L.R., 1961 SC 1480.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(1) ਸੈਕਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਅਰਥ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ - ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਿਵ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਖੰਡਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ - ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 21(d)(1) ਅਤੇ (11) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੁਝ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 9.36 ਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 9.36 ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 80(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਲਾਊਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 71 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ।

ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬਮਿਸ਼ਨ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦਾ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਓ, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ। ਸਮੁੰਦਰ ਕਸਟਮ ਐਕਟ. ਆਦਿ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ (2) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 80(2) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ

ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 23(ਡੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਰਾਜ ਓ/ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਅਮੋਰ ਏਯੂ (3), ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 23 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ

(2) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1764

(3) 1952 ਐਸਸੀਆਰ 284

ਜਗਤਜੀਤ ਡਿਸਟਿਲ- ਐਕਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰੋਵਰ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਪ- ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਦੀ ਧਾਰਾ (2)। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 70, ਪੰਨਾ 391 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਧਿਕਤਮ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਨੋਟਿਸ 36(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ-

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸ ਦੀ

ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 9.36 ਦੇ ਤਹਿਤ ■ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 80(2) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25.000 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀ

ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ *(ਦਿ ਕਮਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦ*

- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 315), ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 20 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, • ਵਿੱਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 80(2) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, :-।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਕਮਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਡੀ-2 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਮਲ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 36(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ. I. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80(2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 500 (ਰੁਪਏ 'ਪੰਜ ਸੌ') 'ਤੇ ਹੀ. ਦੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL; XVIII-(1)]

ਉਕਤ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਕਰਨਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ

ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 36(c) *ibid* ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਟਿਲੀ ਵਾਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਪੀਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ. ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2. ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ। 1963. 13 ਅਗਸਤ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਗ ਵੀ। 1963, (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ “D”) ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਸਟਿਲਰੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। 25.000 ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ, ਆਰਡਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬੈਚ ਨੇ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ. 25,000 ਉੱਚੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਹੈ

H. R. KHANNA, J.—I agree. ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਰਕਾਰ- ਜਗਤਜੀਤ ਡਿਸਟਿਲਮੈਂਟ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 10,000 ਰੁਪਏ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

